

number of conversational models between different roles. In this way the principle of student-oriented approach is achieved.

Planning a role play, the teacher should take into account three main principles:

- 1) the student's interests;
- 2) the situation of communication must be natural enough;
- 3) roles must be distributed according to individual and psychological abilities of every student [1]. We have developed a set of role plays which includes: "About myself and my family", "Meals", "The city I live in", "Our University", "Business Contract", "Scientific Conference", etc. Normally, we use them at the end of each unit or topic. It is necessary for students to learn a certain amount of vocabulary grammar structures and speech patterns that they might apply to a specific situation [4]. Every role play consists of 3 stages: preparation, play and conclusion. It is also advisable to encourage students to speak English at all stages. Topics are usually chosen in accordance with the level of difficulty.

There may be some drawbacks in using role plays in terms of organizing the classroom and timing the activity [3]. So the teacher is supposed to choose or design role plays to adapt to the specific conditions in the classroom.

In the natural and relaxed atmosphere of a role play student feel free to speak on any problems which seem to be essential. We consider role plays to be an ideal creative activity where every student contributes to the work of the whole group. As a matter of fact, acquiring speaking skills, students learn to work on problem solving in a team. Besides they are taught to act promptly in changing situations of foreign language environment. Certainly the above-mentioned skills will be of great use for the students who want to be a success in their career.

References

1. Кобзар О. І. Рольова гра як засіб формування навичок проведення наукової дискусії англійською мовою / О. І. Кобзар, Н. О. Лешньова Н.О. // *Викладацькі мови у ВНЗ освіти на сучасному етапі*. – 2012. – С. 78–83.
2. Ladousse G. P. *Role Play* / P. Ladousse. – Oxford: Oxford University Press, 1992. – 181 p.
3. Livingstone C. *Role play in language learning* / Livingstone. – London: Longman, 1983. – 121 p.
4. Kumar M. *How to use Role Play in Teaching and Training* [Електронний ресурс] / M. Kumar // URL: <http://docmo.hubpages.com/education/>. – 2011.

СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К ПРЕПОДАВАНИЮ ИНОСТРАННЫХ ЯЗЫКОВ ДЛЯ СТУДЕНТОВ НЕЯЗЫКОВЫХ ФАКУЛЬТЕТОВ

Ленская Е.О., Ступницкая Н.Н. (Харьков)

Тенденция изменения подходов к обучению иностранным языкам в неязыковых вузах в поисках наиболее эффективной научно-методической концепции нашла свое отражение в специфике расстановки акцентов в современной теории и практике обучения иностранным языкам. Социально-экономические и политические изменения, произошедшие в нашей стране, конгломерация украинского и мирового образовательного пространств актуализировали задачу дальнейшей модернизации системы высшего профессионального образования в целом и иноязычного в частности.

Глобализационные процессы современности предполагают интегративные усилия ученых различных направлений, что, естественным образом, обуславливает необходимость в формировании научного, культурного образовательного пространства, которое обеспечивало бы воспитание конкурентноспособных и всесторонне развитых профессионалов. Именно поэтому огромное внимание уделяется высшему образованию, университетам, их интеллектуальному потенциалу, установлению более тесных и продуктивных культурно-научных связей и приоритетным направлением в образовании становится профессионально-ориентированное обучение иностранному языку, ориентированное на общение с носителями языка и опирающееся на лексико-терминологическую базу по выбранной специальности.

На неязыковых факультетах традиционное обучение иностранному языку было ориентировано на чтение, понимание и перевод определенных текстов. В настоящее время на сегодняшний день актуален вопрос, в котором говорится о сдвиге акцента на развитие навыков речевого общения на профессиональные темы, ведения научных дискуссий, деловой переписки, переговоров и т.д. В связи с этим, немаловажное значение имеет самостоятельная работа студентов, стимулирование развития творческого

підхода в изученні матеріала, мотивація к использованию существующих информационных технологий. Существуют некоторые направления, которые могут помочь реализовать вышеупомянутые цели и задачи. Одним из наиболее эффективных методов работы, обусловленных применением коммуникативного подхода, является работа в парах.

Наряду с этим, наиболее креативным видом коллективной и индивидуальной работы является использование мнемотехнических приемов запоминания информации, основанных на индивидуально-личностных особенностях различных психотипов обучаемых, что дает возможность разнообразить занятие путем подбора заданий, имеющих визуальной, аудиальной или кинестетическое связывание вновь получаемой информации с уже имеющейся в памяти путем создания ассоциативно-образных цепочек.

Мотивирующим фактором, способствующим повышению интенсификации преподавателей, заинтересованности студентов в изучаемом предмете, а также увеличению качественных показателей успеваемости и уровня знаний студентов является использование информационных коммуникативных технологий, мультимедиа в обучении иностранным языкам.

Проблема преподавания иностранных языков на неязыковых факультетах становится одной из самых актуальных в связи с усилением интегративных процессов в мировом сообществе и развитием деловых международных контактов в условиях диалога культур и межкультурной коммуникации. Подготовка специалистов проводится на основе коммуникативной направленности обучения, которая связана с формированием интерактивной компетенции с целью развития познавательных процессов, творческого мышления, речевой активности.

Литература

1. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання та оцінювання / Науковий редактор українського видання доктор пед. наук, проф. С.Ю. Ніколаєва. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с. 2. <http://mrcreaig.edublogs.org/>
<http://fwe2.motime.com/>

МОРАЛЬНО-ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ФАКУЛЬТЕТІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВІТЧИЗНЯНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ

У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТОЛІТТЯ

Литвиненко С.В. (Харків)

На сучасному етапі розвитку суспільства спостерігається тенденція переходу до освіти, яка забезпечує всебічний індивідуальний розвиток особистості, яка має високий духовний потенціал, стійкі моральні цінності та фізичну досконалість, постійну активність у мисленні й дії, самовизначення, постійне самовдосконалення, вміння пристосовуватися до умов сучасного світу, що знаходиться у постійному русі та стрімко змінюється. Основою такої освіти є збереження, трансляція й набуття духовних особистісних цінностей. Метою навчання в такому контексті має бути послідовна реалізація гуманістичного принципу – уважне ставлення до внутрішнього світу, інтересів і потреб людини, удосконалення та розвиток її духовної культури, оскільки тільки морально та естетично вихована людина може здійснювати позитивні перетворення в суспільстві та створювати гармонійний простір у спілкуванні з іншими. Всебічний гармонійний розвиток особистості не можна уявити без її естетичної вихованості, що передбачає формування в неї почуття прекрасного та вміння жити та діяти за законами духовної краси.

Важливо відзначити, що проблемі розвитку естетичного виховання особистості традиційно приділяється багато уваги з боку суспільних діячів та мислителів у різні часи. Зокрема, актуальні для сьогодення ідеї в цьому плані висувували старогрецькі мислителі (Сократ, Платон, Арістотель, Сенека, Цицерон та ін.), візантійський оратор Іоан Золотоуст, Володимир Мономах, українці Славинецький, І. Кант, О. Баумгартен, О. Новиков та ін. На практиці здійснення розвитку естетичного виховання молоді наголошували такі відоми педагогі, як К. Ушинський, Й. Песталоцці, А. Макаренко, В. Сухомлинський, Г. Вашенко та ін.

Важливе значення у контексті дослідження мають погляди видатного українського педагога Григорія Вашенка. У своїй педагогічній праці